Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 44. Warszawa, 10 grudnia 1935 r. Rok XVII

TREŚĆ:

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

232.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 października 1935 r. Nr. G. V. 171/3-35 o uzupełnieniu Instrukcyj Biurowych dla Ministerstwa Komunikacji i Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych (Nr. A. 3).

Instrukcję Biurową dla Ministerstwa Komunikacji, zatwierdzoną rozporządzeniem z dnia 27 sierpnia 1931 r. Nr. I. 2/7549/31 (Dz. Urz. M. K. Nr. 18 z 1931 r., poz. 126) oraz Instrukcję Biurową dla Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych, Nr. A3, zatwierdzoną rozporządzeniem z dnia 3 listopada 1931 r. Nr. O. A. V. 202/2 (Dz. Urz. M. K. Nr. 22 z roku 1931, poz. 171), uzupełnia się następująco:

1) W § 11 ust. (2) Instrukcji Biurowej dla Ministerstwa Komunikacji wstawia się następujące drugie zdanie:

„Temat konferencji powinien być szczegółowo określony w zaproszeniu; do zaproszenia należy dołączyć materjały niezbędne do przygotowania się na konferencję".

2) W § 25 na końcu ust. (1) Instrukcji Biurowej dla Ministerstwa Komunikacji wstawia się następujące zdanie:

„Natomiast korespondencję, do której dołączone są plany sytuacyjne stacyj, profile po-

dłużne linij kolejowych i tablice zależności przesyła się właściwym Departamentom za pokwitowaniem w książce doręczeń".

3) W § 25 po pierwszem zdaniu w ust. 1 Instrukcji Biurowej Nr. A3 wstawia się następujące drugie zdanie:

„Natomiast korespondencję, do której dołączone są plany sytuacyjne stacyj, profile podłużne linij kolejowych i tablice zależności przesyła się właściwym Wydziałom za pokwitowaniem w książce doręczeń".

4) W uzupełnionym § 26 (Dz. Urz. M. K. Nr. 4 z r. 1932, poz. 22) po trzeciem zdaniu w ust. (5) Instrukcji Biurowej dla Ministerstwa Komunikacji oraz w tymże § 26 po drugiem zdaniu w ust. 6 Instrukcji Biurowej Nr. A3 wstawia się następujące zdanie:

„Do rubryki 4-ej wpisuje się zawsze ilość załączników".

5) W § 27 na końcu ust. 1 obu Instrukcyj wstawia się następujące zdanie:

„Korespondencję, do której dołączone są plany sytuacyjne stacyj, profile podłużne linij kolejowych i tablice zależności przesyła się zawsze za pokwitowaniem w książce doręczeń".

6) W § 27 ust. (2) Instrukcji Biurowej dla Ministerstwa Komunikacji oraz w tymże § 27, ust. 3 Instrukcji Biurowej Nr. A3 po słowach „bez książki doręczeń", wstawia się w nawiasach następujące wyrazy: „(z wyjątkiem korespondencji, o której mowa w ustępie 1 zdanie ostatnie)".

7) W § 28 na końcu ust. 1 obu Instrukcyj wstawia się następujące zdanie: „Obieg pism, do których dołączone są plany sytuacyjne stacyj, profile podłużne linij kolejowych i tablice zależności za pośrednictwem rejestratorów tudzież pozostawianie takich pism przez wyżej wymienione organa do uzgodnienia z innemi komórkami organizacyjnemi odbywa się zawsze za pokwitowaniem w książce doręczeń".

8) W § 28 na końcu ust. 2 obu Instrukcyj, przekreśla się kropkę i wpisuje się następujące wyrazy:

„z zapisaniem ilości załączników w rubryce 2-giej".

9) Na końcu § 29 obu Instrukcyj wstawia się następujące zdanie:

„Wyjątek stanowią projekty załatwień, do których dołączone są plany sytuacyjne stacyj, profile podłużne linij kolejowych i tablice zależności, które powinny być przesyłane za pokwitowaniem w książce doręczeń".

10) W § 35 na końcu ust. 2 obu Instrukcyj, wstawia się następujące zdanie:

„Pisma do których dołączone są plany sytuacyjne stacyj, profile podłużne linij kolejowych i tablice zależności oddaje się do Oddziału Wysyłkowego za pokwitowaniem w książce doręczeń".

11) § 36 obu Instrukcyj otrzymuje ust. 3 o następującem brzmieniu:

„3 Obieg bruljonu załatwienia, do którego dołączone są plany sytuacyjne stacyj, profile podłużne linij kolejowych i tablice zależności powinien odbywać się za pokwitowaniem w książce doręczeń".

SPRAWY FINANSOWE.

233.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 lipca 1935 r. F. R. I/4 68 w sprawie wydania „Instrukcji Nr. F. 16 o wykonywaniu czynności rachunkowo - materjałowych w służbie drogowej".

Niniejszem zatwierdzam „Instrukcję Nr. F. 16 o wykonywaniu czynności rachunkowo-materjałowych w służbie drogowej, która ukaże się w osobnem wydaniu.

234.

Nr. F. R. III. 43/22 z dnia 5 listopada 1935 r. w sprawie pism Okręgowych Izb Kontroli Państwowej.

Wszelkie pisma Okręgowych Izb Kontroli Państwowej, bez względu na to czy są wystawione jako formalne „Rejestry uchybień" czy jako zwykłe pisma, dotyczące usterek rachunkowych względnie innych nieprawidłowości administracyjnych, załatwiają w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych Biura Finansowe.

W tym celu Biura Finansowe powinne prowadzić szczegółową ewidencję tych pism i czuwać nad ich ostatecznem załatwieniem, zgodnie z postanowieniami § 18 ust. (4) pkt. 10) przepisów o podziale czynności w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr. 9, poz. 54 z 1934 r.).

235.

Nr. F. K. II/3/9 z dnia 6 listopada 1935 r. w sprawie zamknięcia subkont 1—4 na r-ku 11 koncie 14.

W planie kontowym Polskich Kolei Państwowych zamyka się z natychmiastową ważnością na rachunku 11 koncie 14 (konto obrachunkowe Biura Komunikacji Samochodowej P. K. P.) cztery subkonta Nr. 1, 2, 3 i 4, otwarte zarządzeniem z dnia 25 maja 1934 r. Nr. F. K. I-3/8 ogłoszonem w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji Nr. 21 z r. 1934.

236.

Nr. F. K. I/3/11 z dnia 22 listopada 1935 r. w sprawie uzupełnienia planu kontowego P. K. P.

W planie kontowym P. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr. 6 z roku 1930) wprowadza się w rachunku Nr. 7 (DEPOZYTY) na koncie Nr. 2 (PO-

DATKI SKARBOWE) nowe subkonto Nr. 6 (sześć) pod nazwą:

„SPECJALNY PODATEK OD WYNAGRODZEŃ", z uwagą: „Patrz: zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 14 listopada 1935 r. Nr. F. R. II/17/16".

SPRAWY DROGOWO - KOLEJOWE.

237.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 listopada 1934 r. Nr. U. B. IV. 311/10 w przedmiocie wydania „Przepisów o malowaniu budowli kolejowych" (Nr. D. 17).

Niniejszem zatwierdzam „Przepisy o malowaniu budowli kolejowych Nr. D. 17", które ukażą się równocześnie w wydaniu osobnem.

Przepisy powyższe wchodzą w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

238.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 listopada 1935 r. Nr. U. B. IV/320/1 w sprawie wydania „Przepisów wykonywania robót konserwacyjnych w budynkach P. K. P.".

Niniejszem zatwierdzam poniżej zamieszczone „Przepisy wykonywania robót konserwacyjnych w budynkach P. K. P." z kredytu Dz. 2 rozdz. 2 § 5. Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1936 r.

PRZEPISY

wykonywnia robót konserwacyjnych w budynkach P. K. P.

§ 1.

Na kredyt z Dz. 2 rozdz. 2 § 5, przeznaczony na pokrycie rozchodów zwyczajnych budżetu P. K. P. mogą być zaliczane wydatki tylko za takie roboty budowlane, które zmierzają do utrzymania, zachowania i zabezpieczenia istniejących objektów budowlanych w stanie użytkowym oraz przystosowania ich do właściwych i najniezbędniejszych potrzeb bez zasadniczego powiększenia ich wartości inwentarzowej.

§ 2.

Wydatki na przeróbki i uzupełnienia w już istniejących objektach budowlanych mogą być również zaliczane na kredyt Dz. 2 rozdz. 2 § 5, jednak tylko wówczas, gdy nie powodują zwiększenia objektu i gdy przeróbki te i uzupełnienia nie zwiększają wartości inwentarzowej budowli o kwotę ponad zł 1.000 (tysiąc) (Rozp. Min. Kom. Nr. F. K. I-4/13 z dnia 23 marca 1932 r. Dz. Urz. M. K. Nr. 8 z 1932 r.) i okólnik Departamentu V-go Nr. U. J. 1—4/26 z dnia 29 maja 1933 r.

§ 3.

Roboty związane z utrzymaniem budynków powinny być zarządzane planowo z uwzględnieniem kolejności, podyktowanej istotną potrzebą.

W tym celu Dyrekcje ustalają zawczasu odpowiedni rozdział kredytu Dz. 2 rozdz. 2 § 5 preliminowanego na dany okres budżetowy, przeznaczając część kredytu na wydatki stałe, jak świadczenia, asenizacja i t. p. oraz na wydatki drobne, spowodowane sporadycznem uszkodzeniem poszczególnych części budowli i wymagające niezwłocznego wykonania, w celu szybkiego usunięcia skutków uszkodzenia.

Należą tu: drobne zabezpieczenia pokryć dachowych od zacieków, usunięcie grożących upadkiem części budowli, jak tynków, gzymsów i t. p., — reparacja zepsutych zamków i okuć, wprawianie pojedynczych szyb, usuwanie dymienia pieców, bez konieczności przestawiania, — umocowanie obruszonych drzwiczek piecowych lub przepalonych rur łącznikowych, — uszczelnianie przewodów rurowych i kranów w instalacjach specjalnych: kanalizacyjnych, wodociągowych, gazowych i ogrzewania centralnego, — wymiana zepsutych kranów i innych części armatur, zabezpieczających prawidłowe działanie tych instalacyj, — usuwanie braków w instalacjach światła elektrycznego oraz wszelkie inne tego rodzaju drobne roboty o charakterze przygodnym.

Na pokrycie wymienionych robót drobnych należy przewidzieć pewną rezerwę kredytu w wysokości spodziewanych w danym roku wydatków.

Reszta kredytu Dz. 2 rozdz. 2 § 5 przeznacza się na roboty konserwacyjne z podziałem wydatków:

1) Na roboty o charakterze **naprawy bieżącej** (remont zwykły),

2) na roboty o charakterze **naprawy gruntownej** (remont kapitalny).

Rozdział kredytu winien nastąpić na podstawie programów ułożonych według kolejności i pilności robót, które w danym okresie budżetowym przewiduje się wykonać w poszczególnych oddziałach drogowych. Zatwierdzone przez Dyrekcję programy robót muszą być realizowane w ustalonym zakresie; bez zgody organu zatwierdzającego żadne odchylenie w programie nie może mieć miejsca.

§ 4.

Roboty **naprawy bieżącej** dzielą się na:

a) roboty zwykłe renowacyjne, spowodowane normalnym i stopniowym zużyciem się poszczególnych części budowli w miarę jej użytkowania.

Należą tu: wszelkiego rodzaju odnowienia i poprawki w robotach wykonanych przy wzno-

szeniu budynku, bez poważniejszych zmian zarówno w strukturze budynku, jak i w materjałach zastosowanych przy ,ego budowie, a więc: naprawa pokryć dachowych, rynien i rur spustowych, z częściową wymianą tychże, remont kominów i ław kominiarskich, naprawa uszkodzonych tynków zewnętrznych i licowań, odnawianie wewnętrzne lokalów mieszkalnych i biurowych w robotach mularskich, tynkowych, stolarskich, zduńskich, szklarskich i malarskich, naprawa podłóg i posadzek oraz renowacje zwykłe w urządzeniach instalacyjnych, wymagających konserwacji.

b) Drobne przeróbki i uzupełnienia pojedyńczych przedmiotów stanowiących część składową budowli. (Zmiana futryny, dorobienie skrzydła okiennego i t. p.).

§ 5.

Roboty konserwacyjne **naprawy gruntownej** powinny obejmować tylko takie roboty, których wykonanie okaże się niezbędnem z powodu większego niż przeciętne zniszczenia budynku, wskutek czego wymagany jest wzmożony wydatek jednorazowy na doprowadzenie budynku (lub jego części) do należytego stanu i zmniejszenia przeto kosztów utrzymania do normalnej wysokości.

Do naprawy gruntownej należą więc: wszelkie wymiany zespołowe zużytych części budowy (z wyłączeniem ścian zewnętrznych), jak wymiana pokryć dachowych, wymiana belek stropowych, zniszczonych otworów drzwiowych i okiennych, podłóg, posadzek, urządzeń specjalnych i t. p. Prócz tego, zgodnie z § 2 przepisów niniejszych, do tej grupy robót należy zaliczać również poważniejsze przeróbki i uzupełnienia, które zwiększają wartość inwentarzową budowli do kwoty nieprzekraczającej zł. 1.000 (tysiąc).

Uwaga: drobne przeróbki i uzupełnienia mogą być zaliczane do naprawy bieżącej (§ 4 lit. b), większe zaś przeróbki i uzupełnienia, zwiększające wartość inwentarzową budowli ponad 1.000 zł., powinny być zaliczane na kredyt inwestycyjny.

Dla kontroli wykonywanych robót, wymienionych w § 4 i 5 Oddziały drogowe powinny przesyłać Dyrekcjom sprawozdania miesieczne o postępie robót (wzór załącznik Nr. 1). Prócz tego przy wykonywaniu wspomnianych wyżej w § 5 robót naprawy gruntownej winien być prowadzony dziennik robót (wzór załącznik Nr. 2) zgodnie z rozporządzeniem M. K. Dziennik Urzędowy Nr. 10, 1931 r.).

§ 6.

Wszelkie przewidywane do wykonania roboty, dające się ilościowo określić, mogą być ujmowane w zestawieniach kosztorysowych w dwojaki sposób.

1. Dla oddzielnych kategoryj robót, zamierzonych do wykonania w różnych budynkach i miejscowościach, w formie „wykazów robót i cen jednostkowych", wzór załącznik Nr. 3 przyczem wykazy te powinny zawierać tytuły możliwie wszystkich przewidywanych robót remontowych w każdej kategorji oraz miejsce ich wykonania (Odcinek drogowy, stacja rejon).

Tytuły robót powinny być określone w sposób jasny i nie nastręczający żadnych wątpliwości, tak co do sposobu wykonania jak i rozrachunku.

2. Dla robót zespołowych różnych kategoryjześrodkowanych w jednym objekcie (budynku lub lokalu), w formie „Kosztorysów szczegółowych", zawierających tytuły wszystkich dających się przewidzieć robót bez względu na kategorje.

Zarówno „wykazy robót" jak i „kosztorysy szczegółowe" zestawiane zawczasu przez Oddziały Drogowe, powinny zawierać ceny jednostkowe orjentacyjne, wyprowadzone na podstawie „norm materjałów i robocizny" oraz cenników miejscowych, obowiązujących w danym okresie, z uwzględnieniem zmian konjunkturalnych.

Kosztorysy te i wykazy, mające charakter dokumentów urzędowych, nie mogą być dawane firmom do wglądu i będą służyć jedynie dla ustalenia przypuszczalnych wydatków, sumaryczne zestawienia których pozwoli na utrzymanie się w granicach przydzielonych kredytów.

§ 7.

Roboty związane z utrzymaniem budynków mogą być wykonywane:

1) sposobem gospodarczym,

2) przez przedsiębiorców wybranych w drodze konkurencji cen, uzyskanych na przetargach.

Wyłączając roboty drobne o których mowa w § 3 i 4 pkt. b), które mogą być wykonane przez posiadanych lub najętych dla tego celu robotników, oraz z materjałów własnych przygotowanych zawczasu, wykonywnie robót wymienionych w § 4 ust. a) oraz w § 5 sposobem gospodarczym zasadniczo nie jest dozwolone.

System gospodarczego wykonywania robót może być zastosowany tylko wyjątkowo, w razie braku reflektantów (przedsiębiorców) na wykonanie danej roboty, przyczem w takim wypadku powinna być zorganizowana stała i ścisła kontrola nad sprawnością i wydajnością pracy wynajmowanych robotników.

Ograniczenia powyższe nie dotyczą robót nagłych, podyktowanych względami bezpieczeństwa, przy organizowaniu których należy przyjąć system najbardziej celowy w danych okolicznościach.

Roboty konserwacyjne naprawy bieżącej (§ 4a) oraz wszystkie roboty naprawy gruntow-

nej (§ 5) powinny być wykonywane przez przedsiębiorców w drodze przetargów.

Oddawanie robót z wolnej ręki może mieć miejsce tylko w wypadkach, przewidzianych w § 3 przepisów o oddawaniu dostaw i robót na P. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr. 2 z dn. 25 marca 1927 r. poz. 14).

§ 8.

Roboty naprawy bieżącej, zgrupowane podług kategoryj i wymagające specjalnego fachowego przygotowania przedsiębiorcy, mogą być oddawane firmom w drodze przetargów ograniczonych (patrz „Przepisy Tymczasowe o oddawaniu dostaw i robót na P. K. P." (Dz. Urz. M. K. Nr. 2 z 1927 r. poz. 14 § 4 pkt. 2).

W tym celu powołane do przetargu firmy przedewszystkiem miejscowe wstawiają do otrzymanych od Dyrekcji (lub Oddziałów Drogowych) **ślepych** „wykazów robót" własne ceny jednostkowe przy poszczególnych tytułach robót.

Otrzymane wyniki należy poddać szczegółowej analizie pod kątem uzyskania dla Skarbu jak najkorzystniejszych warunków wykonania robót — poczem z firmą, której oferta odpowiada warunkom powyższym, zawiera się umowę.

Podstawą późniejszych obrachunków z firmą za wykonane roboty może być jedynie wspomniana wyżej oferta przetargowa, stanowiąca integralną część umowy.

Wszelkie roboty dodatkowe nie wymienione w ofercie podstawowej, mogą być zlecone firmie do wykonania jedynie na podstawie uprzednio uzgodnionych z firmą cen jednostkowych.

Dla orjentacji oraz ułatwienia własnej kalkulacji, Dyrekcje powinny prowadzić ewidencje cen robót zasadniczych podług kategoryj robót dla każdego okresu budżetowego i Oddziału (miejscowości). Ewidencja cen pozwoli na rzeczowe rozpatrywanie składanych przez firmy ofert.

§ 9.

Dla wszelkiego rodzaju robót zespołowych powinny być zasadniczo rozpisywane przetargi nieograniczone (publiczne) na podstawie uprzednio zestawionych „Kosztorysów szczegółowych" ślepych, uzupełnionych w miarę potrzeby projektami, rysunkami, opisami technicznemi i innemi załącznikami. Zarówno ilości poszczególnych robót jak i miary jednostkowe powinny być w kosztorysach ściśle wykazane. Przy wyborze firm i obrachunkach obowiązują pozatem postanowienia wymienione w przepisach niniejszych odnoszących się do oddawania robót podług kategorji (§ 8).

Wszelkie roboty powinny być tak uplanowane, aby wykonanie ich odbywało się w pewnym porządku, tak co do miejsca, jak i co do kolejności ich wykonania.

§ 10.

Organy powołane do sprawowania nadzoru nad wykonaniem robót, związanych z utrzymaniem budynków kolejowych, powinny wykonywać ścisłą kontrolę na miejscu budowy nad jakością materjałów z wyłączeniem badań laborat. i sposobem wykonywania robót.

Obowiązek ten spoczywa nietylko na bezpośrednio powołanym do wykonywania tych czynności personelu w Oddziałach i odcinkach, lecz również na organach kontrolnych Dyrekcji.

§ 11.

Przepisy zawarte w §§ 8, 9 i 10 powinny być stosowane również przy ogłaszaniu przetargów i wykonywaniu robót z Dz. 2.

Wzór.

Załącznik Nr. 1 do Nr U. B. IV-320/1 z dn' 23/XI-35 r.

(Strona 1).

Rok........................

Oddział Drogowy ....

S P R A W O Z D A N I E

z postępu robót przy konserwacji budynków Dz. 2 R. 2 § 5.

Postęp robót oznacza się procentowo i określa na podstawie wartości robót wykonanych.

U W A G A: wzór niniejszy winien być wypełniony w dwóch egzemplarzach, z których jeden jest przeznaczony dla Oddziału, drugi zaś pozostaje w Dyrekcji. Oddział co miesiąc przesyła do Dyrekcji wypełnione sprawozdanie. Dyrekcja notuje postęp robót za miesiąc sprawozdawczy w swoim egzemplarzu, a egzemplarz Oddziału zwraca do dalszych notowań postępów robót.

(Strona 2). (Strona 3).

Nr. porządk.	WYSZCZEGÓLNIENIE ROBÓT	Kredyt		Data		Procentowy postęp robót										UWAGI
		Nr.	kwota	rozpo-częcia	ukoń-czenia	10%	20%	30%	40%	50%	60%	70%	80%	90%	100%	
1	2	3	4	5	6	7										

O b j a ś n i e n i e:

Rubryka 2 krótki opis wszystkich zamierzonych robót.
" 3 podstawa przydziału kredytów (Nr. zlecenia).
" 4 kwota przeznaczona na odnośną robotę.
" 7 postęp robót dokonanych w okresie sprawozdawczym oznacza się jako pasek zakreskowany kolorem czerwonym z datą miesiąca sprawozdawczego, notując dalszy postęp robót; okres poprzedni kreskuje się na czarno.
" 8 całkowity koszt robót po ich zakończeniu i inne notatki.

(Strona 1).

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych

w ....

Wzór.

Załącznik Nr. 2 do Nr. U. B. IV-320/1.
z dnia 23.XI-35 r.

Oddział Drogowy ....

Odcinek, stacja, rejon ....

D Z I E N N I K R O B Ó T

....

....

....

prowadzony przez

....

od .... (data) do .... (data)

Dziennik zawiera .... stron paginowanych.

(podpis D. O.)

U W A G A: sposób prowadzenia zapisów w Dzienniku określają przepisy (Dz. Urz. M. K. Nr. 10 z dn. 18. VI. 1931 r. § 5 p. 8).

(Strona 2).

Data	Stan pogody temperatury	Zapisy dotyczące wykonywanych robót	U w a g i

(Strona 1).

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych

w ....

Wydział Drogowy

Dział ....

Wzór.

Załącznik Nr. 3 do Nr. U. B. IV-320/1, z dnia 23. XI. 35 r.

Oddział Drogowy ....

Roboty (tytuł)

w obrębie (odcinka, rejonu, stacji) ....

....

W Y K A Z

r o b ó t i c e n j e d n o s t k o w y c h

na rok ....

(Strona 2).

Pozycja	Ilość	Wyszczególnienie robót	Cena		Suma	
			zł	gr	zł	gr
		do przeniesia . . .				

U w a g a: na wstępie wykazów robót powinny być podane warunki zasadnicze, stawiane przez Dyrekcję, przy wykonywaniu robót danej kategorji, zawierające wskazówki, dotyczące: materjałów (własne czy dostarczone przez kolej), sposobu wykonania pomiarów i t. p.

SPRAWY DRÓG KOŁOWYCH.

239.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 listopada 1935 r. Nr. D. R.-91/11/11/1 w sprawie ograniczenia używania samochodów państwowych.

W związku z wprowadzeniem daleko idących oszczędności w wydatkach ze Skarbu Państwa zachodzi również konieczność ograniczenia wyjazdów służbowych urzędników samochodami państwowemi.

Wtym celu zarządzam, aby samochody z garażu zapasowego wydawano jedynie dla wyjazdów służbowych poza miasto i tylko urzędnikom Departamentu Dróg Kołowych w sprawie budowy i utrzymania dróg i mostów oraz ruchu drogowego. Jeżeli Dyrektor Departamentu (Biura, Gabinetu Ministra, Główny Inspektor Komunikacji i Naczelnik Biura) stwierdzi konieczność odbycia podróży służbowej samochodem — powinien przed wydaniem pisemnego polecenia odbycia tej podróży uzyskać moją zgodę na użycie samochodu z garażu zapasowego. Natomiast bezwzględnie zabraniam używania samochodów państwowych do wszelkich jazd w mieście; wyjątek od tej zasady stanowią wyjazdy urzędników Departamentu Dróg Kołowych celem inspekcji robót drogowych w mieście, wyjazdy kasjera Min. Kom. celem przewiezienia pieniędzy, wyjazdy lekarza celem niesienia pomocy lekarskiej i kierownika garażu w sprawach ekspertyz i zakupów technicznych.

Udający się w podróż służbową samochodem, zgłaszają polecenie wyjazdu Naczelnikowi Wydziału Ruchu Drogowego w Departamencie VII, który wydaje zarządzenie garażowi zapasowemu.

Dyrektorzy Departamentów (Gabinetu Ministra i Biur) oraz Naczelnicy Biur i Główny Inspektor Komunikacji zgłaszają telefonicznie zapotrzebowania samochodów dla swoich wyjazdów służbowych po otrzymaniu mojej zgody również do Naczelnika Wydziału Ruchu Drogowego Departamentu VII.

Dyrektor Departamentu VII przedstawiać mi będzie dnia 5 każdego miesiąca sprawozdanie z użycia samochodów garażu zapasowego w ubiegłym miesiącu.

Samochody przydzielone Biuru Komunikacji Samochodowej P. K. P., Państwowemu Instytutowi Meteorologicznemu, Instytutowi Hydrograficznemu i Biuru Pomiarowemu mogą być wydawane wyłącznie dla wyjazdów służbowych i tylko urzędnikom odnośnych działów służby. Pozwolenia na wyjazdy będą wydawali: Dyrektor Departamentu Ruchu Kolejowego, Dyrektor Państwowego Instytutu Meteorologicznego, Kierownik Instytutu Hydrograficznego i Kierownik Biura Pomiarów, każdy w swoim zakresie działania i będą mi również przedstawiali dnia 5 każdego miesiąca sprawozdania z użycia samochodów w ubiegłym miesiącu.

240.

REGULAMIN GARAŻU ZAPASOWEGO

Ministerstwa Komunikacji

z dnia 19 listopada 1935 r.
Nr. D. R. 91/11/11/1.

1) Garaż Zapasowy znajduje się w zarządzie Departamentu Dróg Kołowych Ministerstwa Komunikacji.

2) Garaż ma za zadanie:

a) utrzymywanie potrzebnej rezerwy czynnych samochodów dla wszystkich urzędów państwowych,

b) przechowywanie pojazdów mechanicznych, oddanych do likwidacji przez urzędy i instytucje państwowe,

c) doprowadzenie do stanu używalności tych samochodów, których naprawa jest dla Skarbu Państwa korzystna,

d) niesienie pomocy technicznej w razie zepsucia się lub wypadku samochodu w drodze,

e) sprzedaż pojazdów nie nadających się do dalszego użytku w urzędach państwowych.

3) Garaż posiada warsztat podręczny, służący do obsługi i naprawy samochodów, oraz magazyn z zapasowemi częściami do naprawy i obsługi samochodów, tudzież aparaty do badań technicznych i ekspertyz.

4) Garaż wydaje na każdorazowe polecenie Departamentu Dróg Kołowych:

a) samochody zastępcze urzędom na wypadek zepsucia się samochodów etatowych,

b) samochody do służbowych wyjazdów poza obręb m. st. Warszawy Dyrektorom Departamentów (Gabinetu Ministra i Biur), Naczelnikom Biur i Głównemu Inspektorowi Komunikacji oraz tym urzędnikom Ministerstwa Komunikacji i Głównej Inspekcji Komunikacji, którzy przedstawią Departamentowi Dróg Kołowych polecenie pisemne odbycia podróży służbowej samochodem,

c) samochody do służbowych wyjazdów w obrębie m. st. Warszawy urzędnikom Departamentu Dróg Koł. celem inspekcji robót drogowych, kasjerowi Ministerstwa Komunikacji celem przewożenia pieniędzy, lekarzowi Ministerstwa Komunikacji celem niesienia pomocy lekarskiej oraz kierownikowi garażu w sprawach ekspertyz i zakupów technicznych,

d) przydziela kierowców zastępczych na wypadek choroby, urlopu lub zwolnienia kierowców etatowych.

5) Dla należytej gospodarki i kontroli samochodów, materjałów i wyjazdów garaż prowadzi następujące książki:

a) dziennik wyjazdów samochodów,
b) dziennik materjałowy,
c) wykaz samochodów,
d) księgi materjałowe (inwentarz),
e) nakazy wyjazdów,
f) wykaz ekspertyz,
g) wykaz robót.

6) Urzędnik, korzystający z samochodu, powinien po odbyciu każdej podróży stwierdzić swoim podpisem podaną w nakazie wyjazdu trasę jazdy oraz przebieg w kilometrach.

Sprostowanie.

W zarządzeniu z dnia 19 lipca ogłoszonem w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji Nr. 28 r. b. pod poz. 148 w § 4, str. 195, pierwszy wiersz od góry powinno być zamiast „pod Nr. 5" — „pod Nr. 6".

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 80186. 10.XII 35. 8.900.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr 123, II p., telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.